

**ΣΕΒ σύνδεσμος επιχειρήσεων και βιομηχανιών
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ**

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

**ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΕΒ
κ. ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ**

**ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΤΟΥ «REAL F.M.»
ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2011

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Σε αυτό το κλίμα έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον να συνομιλήσουμε αμέσως τώρα με τον Πρόεδρο του ΣΕΒ τον κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλο, τον οποίο και καλωσορίζω στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του «Real F.M.». Κύριε Πρόεδρε καλό μεσημέρι.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γειά σας, καλό μεσημέρι.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Γνωρίζω ότι είναι σε εξέλιξη μια πρωτοβουλία που έχετε αναλάβει αυτές τις ημέρες και σήμερα μάλιστα είναι σε πλήρη δράση το πρόγραμμά σας για να ενημερώσετε παραγωγικούς φορείς και την ιδιωτική πρωτοβουλία γενικότερα της Ευρώπης.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και εδώ και διεθνώς.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Και διεθνώς. Θα ήθελα πριν μας μιλήσετε για το τι ακούτε από τους ομολόγους σας, να μου κάνετε ένα σχόλιο γι' αυτά που μόλις τώρα ακούσατε, για τα σενάρια περί ελεγχόμενης χρεοκοπίας, τα οποία διακινούνται και από επίσημα χείλη, ακούσατε το μέλος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Να μου πείτε αν εσείς εκτιμάτε ότι είναι ρεαλιστικά αυτά τα σενάρια, αν υπάρχει δηλαδή περίπτωση να τα δούμε να εφαρμόζονται και τι θα σημάνουν για την ελληνική οικονομία και για τον Έλληνα πολίτη.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να μου επιτρέψετε να σας δώσω μια άλλη απάντηση. Νομίζω ότι οι τελικές αποφάσεις λαμβάνονται πρώτον από αυτούς που έχουν τα «γένια και τα χτένια» και δεύτερον λαμβάνοντας, υπόψη, το ευρύτερο συνολικό πρόβλημα. Ό,τι και να πω εγώ ή εσείς, τα πράγματα αλλάζουν τόσο γρήγορα, υπάρχουν τόσες πολλές γνώμες και αυτό είναι ένα θέμα που αναδεικνύουμε κι εμείς τώρα προς τους Ευρωπαίους εταίρους μας.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Την πολυγλωσσία δηλαδή των Ευρωπαίων.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Απέναντι όμως σε ένα μεγάλο πρόβλημα που δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αλλά αφορά το μέλλον της Ευρώπης. Η ελληνική κρίση θα ξεπεραστεί οριστικά μόνο όταν όλη η Ευρώπη συνολικά αντιμετωπίσει τη δική της κρίση.

Γιατί είναι γεγονός ότι, το μικρό κατ' αρχήν ελληνικό πρόβλημα –μεγάλο για μας που πρέπει να το λύσουμε - έχει τώρα γίνει δηλητήριο για όλη την Ευρώπη και για όλη την παγκόσμια οικονομία. Γι' αυτό και υπάρχουν αυτές οι διακυμάνσεις στις αξίες και οι ανατροπές και η διεθνής ανησυχία σε όλους τους τομείς.

Η ενωμένη Ευρώπη πρόσφερε μια υπόσχεση στους πολίτες της για περισσότερη ευημερία και περισσότερα κοινωνικά αγαθά. Και τώρα έχει φτάσει στο σημείο όχι μόνο να μην μπορεί να τηρήσει την υπόσχεσή της για περισσότερη ευημερία, αλλά και να βάζει σε αμφισβήτηση αυτά που έχουμε ήδη πετύχει ως πολίτες. Τις επιπτώσεις αυτού του ελλείμματος τις υφιστάμεθα με επώδυνο τρόπο.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλω να σταθούμε σε αυτό που θίγεται τώρα, γιατί έχει αξία να ακούσουμε τη δική σας άποψη. Μήπως λοιπόν είναι άδικο το φορτίο το οποίο επωμίζεται ο μέσος Έλληνας πολίτης κατά τον τρόπο που το επωμίζεται και χωρίς να εξασφαλίζεται ένα θετικό αποτέλεσμα;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι ιδιαίτερα επώδυνο. Άδικο δεν είναι, γιατί όλοι ξέρουμε πως φτάσαμε εως εδώ όπως και όλοι ξέρουμε ότι αυτές οι αλλαγές που πρέπει να κάνουμε -όχι σ' αυτές που επικεντρώνονται στα επώδυνα μέτρα που θίγουν εισοδήματα κάθε μέρα- αλλά οι ουσιαστικές τομές,

οι αλλαγές, οι μεταρρυθμίσεις, το άνοιγμα των αγορών, η αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, όλα αυτά είναι καλά για εμάς.

Οι αλλαγές αυτές αποτελούν εθνική ανάγκη. Δεν τις προσπαθούμε ούτε για το Μνημόνιο ούτε για τους εταίρους μας ούτε για τους δανειστές μας. Για εμάς πρέπει να τις υλοποιήσουμε.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν κάνουμε όμως μόνο αυτά κ. Πρόεδρε. Υπερφορολογούμε, παίρνουμε μέτρα τα οποία είναι εισπρακτικά και είναι πολύ σκληρά. Μακάρι να μέναμε στις διαρθρωτικές αλλαγές.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως να μην ξεχνάμε ότι όταν ξοδεύαμε κάθε χρόνο 40-50% παραπάνω από αυτά που εισπράτταμε και αυτά μπορούσαμε να τα δανειστούμε, τώρα που δεν μπορούμε να τα δανειστούμε, αναγκαστικά θα πρέπει να ξοδεύουμε όσα έχουμε. Είναι τόσο απλό. Όλα τα νοικοκυριά αυτό κάνουν.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Υπάρχει η αίσθηση στα ελληνικά νοικοκυριά τα οποία επικαλείστε, ότι είναι άδικος ο τρόπος με τον οποίο καλούμαστε να πληρώσουμε το λογαριασμό. Οι πολίτες, ο μέσος Έλληνας πολίτης ο μισθωτός, ο συνταξιούχος, ο άνεργος καλείται –γιατί και ο άνεργος ακόμη με το τελευταίο ειδικό τέλος στα ακίνητα- καλείται να συνεισφέρει αναλογικά περισσότερο από τον επιχειρηματία, τον άνθρωπο της αγοράς, ο οποίος είχε κέρδη στο προηγούμενο διάστημα. Δεν υπάρχει δηλαδή μια ισότητα στον τρόπο με τον οποίο τα βάρη πέφτουν στις πλάτες μας.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εάν πάρετε τα συγκεκριμένα στοιχεία για τις επιβαρύνσεις όλων των εισοδηματικών ομάδων – χαμηλών, μεσαίων, μεγάλων -- θα δείτε ότι ο μόνος λόγος που υπάρχει αυτή η εντύπωση, είναι ότι βεβαίως τα ανώτερα εισοδηματικά στρώματα δεν τολμούν, δεν πρέπει, να βγαίνουν στους δρόμους να τους κλείνουν, ή να σκάβουν καθέτως τις λεωφόρους για να φωνάξουν κι εκείνοι για το τι υφίστανται.

Σας διαβεβαιώνω ότι είναι πάρα πολλά και πολύ σημαντικά τα χρήματα που έχουν δοθεί. Το λέω καμιά φορά, γιατί αυτό τον καιρό βλέπουμε και κάποιους υπερπλούσιους άλλων χωρών, να λένε «φορολογήστε μας κι άλλο». Βεβαίως την ώρα που φορολογούνται με 15% καλά κάνουν και το λένε. Εμείς όμως εδώ είμαστε στο 45%, συν τις έκτακτες εισφορές κ.λ.π.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιοί όμως κ. Πρόεδρε, όταν τόσοι Έλληνες επιχειρηματίες έχουν βγάλει τις επιχειρήσεις τους στο εξωτερικό και στα γειτονικά Βαλκάνια;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιες είναι αυτές; Στα Βαλκάνια πήγαν οι ελληνικές επιχειρήσεις και δημιούργησαν μια μεγάλη γεωγραφική επέκταση και κυριαρχία και επιρροή των ελληνικών επιχειρήσεων, με δουλειές που έδωσαν και σε Έλληνες και με κέρδη από άλλες χώρες που έφεραν εδώ. Υπάρχουν και δέκα παραδείγματα κάποιων μικρών επιχειρήσεων που ήταν δίπλα στα σύνορα και πήγαν εκεί.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Πάντως η εντύπωση που υπάρχει είναι ότι έχει συντελεστεί αποβιομηχάνιση της Ελλάδας τα προηγούμενα χρόνια.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η αποβιομηχάνιση είναι ένα πραγματικό στοιχείο στην Ευρώπη, λόγω του παγκόσμιου ανταγωνισμού, του φτηνού κόστους και των αναπτυσσόμενων οικονομιών. Δεν είναι επειδή οι ελληνικές επιχειρήσεις έφυγαν από την Ελλάδα και πήγαν στα Βαλκάνια.

Όλες οι σοβαρές επιχειρήσεις είναι εδώ με επιμονή παρά αυτά που «τραβάνε» και υφίστανται.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Μάλιστα. Τώρα θα ήθελα να μου αναφέρετε το κλίμα που εισπράττετε από τους ομολόγους σας, τους συναδέλφους σας με τους οποίους συνομιλείτε αυτές τις ημέρες. Κατ' αρχήν θέλω να μου πείτε έχουν τη σωστή εικόνα για το τι συμβαίνει στην Ελλάδα;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι βέβαια. Έχουν αυτή την εικόνα που είναι γεμάτη στερεότυπα και γενικούς αφορισμούς, που είναι πολλές φορές προσβλητικά απαξιωτικοί για την Ελλάδα.

Βλέπω ότι κάθε φορά που συζητάμε τι έγινε εδώ και κάθε φορά που διαπιστώνουμε ότι δεν είναι μόνο ελληνικό το πρόβλημα, το ελληνικό όμως είναι το χειρότερο, το πιο οξύ και το πιο ορατό, αλλά σε όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες –και αυτό λέω- οι πολίτες αντιδρούν ακόμη κι όταν δεν έχουν υποστεί τέτοια μέτρα λιτότητας που έχουμε υποστεί εμείς. Και αντιδρούν προκαταβολικά γι' αυτό τον λόγο που σας είπα: περίμεναν από την Ευρώπη περισσότερα και τώρα βλέπουν ότι θα χάσουν κι αυτά που έχουν.

Ακόμη και η απαξιωτική γερμανική αντίδραση, που λέει «μην τους δώσετε τίποτε σε αυτούς», είναι του ίδιου είδους αντίδραση, που λέει «φοβάμαι ότι θα χάσω τα δικά μου, άρα θέλω να τα διαφυλάξω».

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Επομένως αναγνωρίζετε ότι δικαίως αντιδρούν και οι πολίτες στην Ελλάδα.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, όταν έχουμε φτωχύνει κατά 20% και προβλέπεται να φτωχύνουμε κατά 20%, ακόμη, βεβαίως, και ποιος θα το δεχτεί αυτό. Και αυτό είναι και το επιχείρημα στους ξένους όταν μας κριτικάρουν για τις αντιδράσεις ή για τις καθυστερήσεις. Ποιός από εσάς – ρώτησα χτες το βράδυ 45 ξένους που είχα καλεσμένους στην Αθήνα- θα ήταν πρόθυμος να δεχτεί 40% μείωση στο εισόδημά του, στην αξία της περιουσίας του, με μόνο αντικείμενο να γλιτώσει την πιθανή φτώχεια του 90%, που θα ήταν χειρότερη; Κανένας δεν τρέχει μετά χαράς σε αυτό.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Τι σας είπαν κ. Πρόεδρε;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κούναγαν το κεφάλι τους γιατί καταλαβαίνουν ότι είναι έτσι.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Μια χαρά τους τά 'πατε!

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα χρειαζόμαστε λίγο περισσότερη κατανόηση. Ξέρετε, επαναλαμβάνω ότι ο ΣΕΒ πάντα θεωρούσε, ότι αυτές οι σημαντικές αλλαγές, αυτές που δεν έχουμε τολμήσει να κάνουμε είναι εθνικά σημαντικές. Αναφέρομαι στο άνοιγμα των επαγγελματιών, στη δημιουργία ενός φιλικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος, στις ίσες ευκαιρίες σε όλους τους ικανούς ανθρώπους και τους δυναμικούς, να δράσουν να επενδύσουν, να κάνουν αυτό που θέλουν, αυτές είναι οι αλλαγές που θα βγάλουν το μεγάλο και αναποτελεσματικό κράτος από τη μέση, που θα σκοτώσουν τη γραφειοκρατία, που θα δώσουν αέρα,. Σε αυτές τις αλλαγές πρέπει να δώσουμε έμφαση, για να φύγουμε όσο πιο γρήγορα μπορούμε από την ανάγκη να παίρνουμε τα άλλα, δύσκολα δημοσιονομικά μέτρα.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Επενδυτικό ενδιαφέρον έχετε εντοπίσει συγκεκριμένο;

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς, όπως ξέρετε, πήραμε την πρωτοβουλία πριν 9 μήνες και μόλις ολοκληρώσαμε μία μεγάλη μελέτη με τίτλο «Η Ελλάδα 10 χρόνια μπροστά» Η μελέτη εξετάζει τις αναπτυξιακές προοπτικές με ιδιαίτερη αναφορά στους υπάρχοντες αλλά και στους νέους τομείς, που τους αποκαλεί ,

αναδυόμενους αστέρες, γιατί μπορούν να δώσουν δουλειές και πλούτο στη χώρα μας.

Τα οφέλη φτάνουν τα € 50 δις μέσα στη δεκαετία, σε πρόσθετο ΑΕΠ κάθε χρόνο και στις 520 χιλιάδες νέες δουλειές. Αυτά με συγκεκριμένο πρόγραμμα για το τι πρέπει να κάνει το κράτος, τι πρέπει να κάνει ο ιδιωτικός τομέας, γιατί βεβαίως εκείνος θα τα κάνει όταν φτιάξει το περιβάλλον. Καταλαβαίνετε μια τέτοια στοιχειοθετημένη και μετρίσιμη μελέτη, προκαλεί ενδιαφέρον σε όλους τους ξένους, που βλέπουν ταυτοχρόνως ότι είναι δυστυχώς το μόνο αισιόδοξο μήνυμα που βγαίνει από την Ελλάδα τώρα, ότι υπάρχουν δυνατότητες.

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Μακάρι να δικαιωθεί η μελέτη και η πρόβλεψή σας. Σας ευχαριστώ πολύ κ. Πρόεδρε του ΣΕΒ.

Δ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.